

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — întemeiat în 1858 de

APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu

Str. Șaguna 8

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
cu șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Soția Mareșalului în Ardeal

Misiunea unei femei, legată prin sf. taină a nunții de un om mare, este cu atât mai covârșitoare cu cât răspunerile ce apasă pe umerii soțului ei sunt mai numeroase și mai împovărătoare. Istoria bisericească și cea profană oferă la tot pasul pilde strălucite de femei virtuozose, mame și soții exemplare, adevărate întrupări ale devotamentului împins până la sacrificiu, cărora omenirea le datorește în măsură însemnată atâția din sfinții, eroii și geniile cari i-au îmbunătățit sufletul și i-au făurit progresul cu care se mândrește.

Puțini cunosc dimensiunile participării reale a Doamnei Maria Antonescu, soția Mareșalului Conducător la oșelirea caracterului omului providențial care avea să înfrâneze, în ceasurile de răscruce ale verii anului 1940, prăvălirea vertiginosă a statului român pe povârnișul descompunerii.

Din clipa aceluși mareș și hotărâtor început de zidire nouă, Doamna Maria Mareșal Antonescu s'a aliat fățiș eroicului dsale soț. Obștea românească s'a obișnuit încetul cu încetul s'o vadă prezentă și activă ori unde se înfiripa o lucrare menită să ajutoreze pe cei ocolii de noroc. Consiliul de Patronaj al operelor sociale, instituția care înmănușează eforturile combinate ale conducerii de stat și ale inițiativei private pentru îndulcirea suferințelor sociale, se bucură statornic de conducerea dsale efectivă. Ajutoare de sute de milioane au fost dobândite de cei avuți și distribuite celor lipsiți prin osârdia acestei femei râvnitoare, în acești doi ani de refacere națională. Tineretul universitar, familiile nevoiașe și ale-concentraților, ostașii de pe front și refugiații din provinciile răpite s'au împărțit simultan și copios din ofrandele instituției dirijate de Doamna Maria Mareșal Antonescu. N'a fost suferință pe care să nu încerce s'o potolească, odată ce i-a fost semnalată. Mai mult pe drumurile țării decât acasă, soția Mareșalului vrea să descopere singură lipsurile celor mulți și să controleze la fața locului chipul în care funcționează opera de ajutorare a Consiliului de Patronaj.

În zilele trecute, neostenita sa vrere de lecuire a mizeriei i-a călăuzit pașii în preajma cuiburilor de vulturi din văgăunile Munților Apuseni. Moșii i-au făcut pretutindeni o primire strălucită. Amăgiți de atâția peșitori fărnici ai voturilor lor, urmașii Iancului cred în fapta reparatoare a soției Mareșalului, fiindcă cred în Mareșal. Și cu ei — refugiații de dincolo de noul hotar, pentru cari mărinișoasa Doamnă a avut atențiuni speciale dealungul drumului făcut în Ardealul atâtor nădejdi de mai bine.

Pentru femeile României care se reface, soția Mareșalului este o pildă și un îndemn.

S'o urmeze fără șovăire!

GR. T. M.

Actualitatea ortodoxiei

S'a scris în această foaie despre ortodoxie din diferite puncte de vedere. S'a arătat în special rolul ei din trecut de apărătoare a Europei împotriva Asiei năvălitoare. Cu deosebire stăruință s'a evidențiat misiunea ortodoxiei românești ca punte între Apus și Răsărit, salvând Răsăritul pentru Europa și Europa prin Răsărit. Păstrătoare de neamuri, de cultură străveche, de credință nefalsificată, de virtuți adevărate, ortodoxia a fost factorul de frunte căreia își datorește Europa existența.

Am vrea să însemnăm acum în aceste rânduri câteva considerații despre actualitatea ortodoxiei, despre corespondența ei uimitoare cu tendințele și cu idealurile actuale ale omenirii.

Ca regim statal lumea europeană a trecut până acum prin două faze: prin monarhia absolutistă și prin liberalism. Prima epocă se potrivea cât se poate de mult cu monarhia papală, a doua cu individualismul protestant. De fapt monarhia absolutistă și-a avut timpul de înflorire în Evul-Mediu și a început să pălească cu apariția Renașterii și a protestantismului.

Astăzi omenirea se îndreaptă spre o formă de organizare în care conducerea să o aibă mai deplin națiunea ca întreg. În termeni teologi acest ideal se exprimă prin *sobornicitate*, care este opusă atât liberalismului individualist, cât și dictaturii autocrate. Sobornicitatea presupune dragoste între membrii cari constituiesc un întreg etnic sau social, presupune conștiința unității și voința de încadrare a fiecărui ins în slujba comunității. Sobornicitatea nu e potrivnică insului, dar în cadrul ei insul crește în spirit prin dragoste. Aceasta e de fapt adevărata creștere a insului. Unde e dragoste nu e posibilă dictatura, dar nici centrifugalismul eurilor în sens democrat. În sobornicitate sunt liberi toți, sunt ascultați toți, dar toți ascultă de întreg, așa încât întregul este cel ce conduce. În regimul sobornicesc, transpus pe plan de organizare statală, conduce iubirea. Conducătorul întrunește suprema intensitate a iubirii de colectivitate (și a capacității bine înțeles, căci dacă incapabilul se cramponează de putere o face din egoism), dar e ținut acolo de forța iubirii tuturor.

În strânsă legătură cu organizarea statală stă regimul social. În epoca monarhiei absolutiste societatea a fost organizată pe caste încrămășate, deasupra stând aristocrația feudală. În epoca liberalismului și a democrației purtate de tendința de-a pulveriza caracterul sobornicesc al totului, insul a căutat să-și creeze în ritm forțat, pe căi grăbite, deci nu prin muncă, ci prin speculații, o situație cât mai asigurată. A domnit acum banul, o aristocrație capitalistă, individualistă; societatea a devenit o grupă

de inși în luptă după bunuri materiale, fiecare tinzând să se ridice deasupra celorlalți, pentru a-i sfida dela înălțimea unui traiu ușor și luxos. Lozinca protestantă: să se mântuiască cine poate, fără grijă la ceilalți, s'a transpus pe plan lumesc în lozinca: să se îmbogățească cine poate, fără păs la soarta celorlalți și la viitorul întregului.

Epoca feudalismului a trăit într-o dulce iubire cu catolicismul imprimându-i acestuia toate atitudinile și înfățișările aristocratice. Episcopii au devenit »prinți« și »seniori« stăpâni peste feude întinse, făcând paradă cu tot ce intra în apanajul acestei aristocrații. Tot Evul-Mediu este un neconținut și de revolte ale iobagilor de pe diferitele moșii feudale. Inșă deoarece feudalii erau demultei episcopi sau confracți întru starea feudală cu episcopii, aceste revolte erau declarate mișcări schismatice și se pornea împotriva lor războiul sfânt.

Până azi catolicismul a rămas confesiunea imprimată de stilul aristocrat feudal al Evului Mediu.

Epoca socială a burgheziei liberaliste, dornice de câștiguri bănești, a fost epoca protestantismului. A fost epoca negustorilor cu Biblia pe masă, avându și în rațiune suprema normă morală și refuzând orice autoritate spirituală ce i-ar fi stingerit în întreprinderile lor comerciale. Orașanul ultimelor veacuri, deslegat de legăturile tradiției și individualizat, a fost cel mai firesc receptacol al concepției protestante. Popoarele calvine au cucerit lumea și-au creat comerțul și finanța mondială, ca dovadă despre legăturile ce există între această confesiune și ban. Pământul te leagă sufletește de înaintași, de rudenii, de întregul social. Banul e cea mai individuală proprietate. Nici un ban nu poartă pe el semele strămoșilor, nici cea mai apropiată rudenie nu poate ști câți bani ai.

Dar ortodoxia? Ea a cui a fost? Ea a fost a poporului. Lucrul se explică și din împrejurările istorice prin cari a trecut. Peste neamurile ortodoxe s'au revărsat puhoaiile Asiei. Aristocrația lor a luat-o la fugă sau s'a asimilat în masa cuceritorilor, căci ea nu poate trăi decât în comoditate. A rămas pe brazdă poporul cu credința lui ce-l deosebea de năvălători.

Astfel, Biserica ortodoxă s'a îmbrișcat tot mai strâns cu poporul, împărțind prigonirile și umilirile lui, dar topind totodată în spiritualitatea ei toate comorile de suflet și de simțire ale poporului. Ea a câștigat o mare înțelegere pentru cei obidiți, a simțit toată noblețea sufletului lor, toată profunda și duioasa umanitate din ființa celor de jos.

Astfel câtă vreme prelații Apusului călăreau în fruntea cânilor și a slugilor după vânat, se exercitau în

mănuirea armelor, evoluau prin pretențiositățile deșerte ale saloanelor, puneau la cale în secrete alcovuri și cancelarii înăbușirea sângeroasă a schismelor iobăgești, sau opăcirea diplomatică a celor năcăjiți, episcopii și preoții Ardealului păseau în fruntea cetelor de țărani în fața asupritorilor cerând dreptate pentru ei.

Biserica ortodoxă a păstrat și sub acest raport creștinismul proaspăt pentru timpurile de azi.

Timpul nostru, care a îngropat pentru totdeauna aristocrația feudală, cu excepția unor resturi gălăgioase, ce se cer, ca copiii treziți din somn, după visul frumos al Evului-Mediu, corăspunde ca nici un altul cu duhul ortodoxiei populare.

Spiritul revoluționar al vremii, purtat de un mare patos al dragostei de cei ce poartă greul muncii, are o anumită indispoziție față de creștinism. Cauza stă numai în faptul că se confundă creștinismul cu cele forme ale lui cari s'au identificat cu despotismul feudal sau bănesc.

În ortodoxie el găsește pe ațmergătoarea vremurilor de azi și pe cea mai prețioasă prețină și colaboratoare.

Dar ortodoxia a prefigurată și în privința organizării interstatele tendințele vremurilor actuale.

Azi naționalismul zidurilor chinezeste este depășit. Pe lângă toată afirmarea drepturilor lor sfinte la viață, neamurile caută să intre în legături pentru a constitui întreguri mai mari. Se caută azi unitatea Europei, dar nu prin pulverizarea națiilor în inși incolori, nici prin înrudiri între case domnitoare, deci nu prin autocratism medieval, sau internaționalism liberalist, ci prin neamuri ca întreguri.

Dar aceasta nu este altceva decât o transpunere pe plan politic a chipului cum înțelege ortodoxia ecumenicitatea.

Biserica ortodoxă este ecumenică prin acordul Bisericilor naționale autocefale, nu prin un autocrat, nici prin alăturarea inșilor.

Prin caracteristicile ei de sobornicescă, populară, etnic-ecumenică, Biserica ortodoxă îmbrățișează timpurile noi, arătându-le drumul spre adevăratele idealuri ale umanității, iar aceste timpuri vor trebui să sfârșească prin a înțelege actualitatea creștinismului păstrat ca o forță permanent vie de Biserica ortodoxă.

D. STĂNILOAE

P. S. Sa Episcopul Nicolae al Orăzilor s'a înapoiat de curând din misiunea îndeplinită prin Transnistria, Ucraina și Crimeea, timp de peste o lună, însoțit de patru preoți și un diacon. În drumul făcut, P. S. Sa a sfințit două biserici, a rostit predici, a cercetat 18 spitale cu 8000 de soldați răniți, cărora li-a împărțit cruciulițe și cărți de rugăciuni, a vizitat unitățile militare române de pe frontul răsăritean, precum și orașele Tiraspol, Odesa, Simferopol, Sevastopol și altele, unde a văzut urmele războiului și ruinele lăsate de armatele roșii ale bolșevicilor.

Cercuri preoțești. — Preoțimea tructului Târnava, însulețită de dragoste sfântă față de altar și neam, se află în mijlocul turmei dreptmăritoare „propovăduind cuvântul, cu timp și fără timp” și turnând în sufletele credincioșilor, prin administrarea sft. taine și rugăciuni, balsamul cel întăritor al credinței și nădejdi în Dumnezeu.

Astfel în 19 Iulie a. c. s'a ținut, în istorica parohie Cetatea de Baltă, soborul preoților din jur, la care, credincioșii fiind anunțați din vreme, au umplut biserica până la ultimul loc.

La sfârșitul sft. Liturghii a predicat Păr. I. Comșa, din Bolan, în mișcătoare cuvinte, despre Rolul bisericii noastre, în păstrarea ființei neamului nostru, arătând că numai prin biserică vom fi izbăviți din încercările prin care trecem.

După masă se oficiază vecernia și sft. Maslu pentru cei de pe front și predică Păr. T. Goga, din Crăciunel, cu multă căldură, despre Puterea rugăciunii. Tuturor le mulțumește Păr. Vasile Țetcu din loc.

— În 9 August 1942 a. c. s'a oficiat sft. liturghie, în sobor de preoți, în Crăciunelul de sus. Aci biserica satului rămasă măturte timpurile grele ce-au trecut, păstrându-se în ea o placă, în memoria Păr. Isac, împușcat de unguri, fiindcă și-a iubit neamul și altarul, a fost nelcăpătoare a primului multimea credincioșilor, cari fiind postul sfintei Marii s'au mărturisit și cuminecat în mare număr. La sfârșitul sft. Liturghii predică Păr. I. Comșa, din Bolan, mănecând dela cuvântul: „Nu se cădea oare ca și tu să ai milă de semenul tău, precum și eu am avut milă de tine?”

După masă se oficiază vecernia și sft. maslu pentru pacea lumii și mântuirea sufletelor, predicând Păr. Vasile Țetcu din Cetatea de Baltă despre Post. În numele credincioșilor mulțumește Păr. T. Goga, din loc, pentru pilduitoarele cuvinte.

Pr. I. C.

— Cercul preoțesc „Gârbova”, din protopopiatul Mercurea, sub președinția preotului paroh Ioan Muntiu din Cărpiniș, și-a inaugurat activitatea din anul acesta, prin ședința recentă ținută în parohia Cărpiniș, unde s'au săvârșit sfintele slujbe în sobor, urmate de obișnuitele conferințe. Au predicat și au conferențiat la aceste prilejuri: Pr. Nicolae Opris-Gârbova și Pr. Ion Popa-Reciu, ale căror cuvinte au fost ascultate cu deosebit interes de un mare număr de credincioși, în numele cărora mulțamește preotul local I. Muntiu.

După câteva zile a urmat intruirea cercului preoțesc în parohia Intruirea aceluși program, potrivit zilelor serioase prin care trecem.

— Cercul II preoțesc Măceu—Hăteg, a ținut ședință în parohia Măceu, în 16 I. c. Preoțimea cercului, compusă din președintele Pr. Oct. Medrea, preoții Ștefan Păcurar, Traian Faur și L. Măciucă au început Utrăia continuând cu Sf. Liturghie și servind în sobor. Prezentându-se un număr însemnat de credincioși setoși de cuvântul Domnului, s'a mărturisit și împărțit o mare mulțime. La pricază a predicat Păr. Oct. Medrea, dezvoltând Evanghelia zilei, în legătură cu evenimentele actuale. A conferențiat Păr. Șt. Păcurar-Ruși despre Credința creștină în luptă cu comunismul.

La sfârșit a luat cuvântul Pr. L. Măciucă, îndrumând credincioșii să urmeze poveștile frumoase și practice date de preoțime.

Pr. L. M.

— Credincioșii parohiilor Tapu și Micăsasa, prot. Mediaș, au petrecut momente de multă înălțare sufletească, cu ocazia întrunirii cercului IV religioz Copșa Mică, în ziua de 16 Aug. 1942, în parohia Tapu.

După Utrăie și sf. Liturghie, când a predicat Pr. I. Telea-Copșa Mică, explicând evanghelia zilei, s'a făcut sfințirea apei, la sfârșit conferențind Pr. I. Căpălean-Sorogin, despre „Biserica ortodoxă, leagănul ocrotitor al neamului”.

După masă preoții s'au deplasat în parohia Micăsasa, unde au săvârșit taina sf. maslu și sfințirea apei. Aici Pr. V. Ciora-Valea Lungă, a rostit predica, despre „Reconștințirea omenească și dreptate divină”.

În ședința intimă s'a făcut reconstituirea cercului, alegându-se președinte Pr. I. Telea, iar secretar Pr. I. Turcu. — Pr. I. T.

Preotul și ostașii de pe front

...A fi preot înseamnă a renunța la tine pentru altii, a renunța la lume pentru Dumnezeu; a trudi o viață în țarina Domnului, a alerga neodihnit spre țintă în vederea cununii, și a te îngriji și de soarta celor ce-ți sunt dați în grijă.

...Și, Doamne, multe se cer, pentru ca oară să fie lucrat, plantele sădite, buruienile smulse; ca munca ta să fie de folos, ce-ai sădit să crească și să dea roade însușite.

Dar, dacă în vremuri normale slujba preotului nu este ușoară, cum va fi oare în vremuri de război, când o parte din fiii tăi sufletești sângerează prin văi, mor prin pustiuri, zdrobiți, rupeți în bucăți și arși? Desigur va fi înzest în duce și în războiul aducător de lacrimi și de multe dureri pe capul tuturor.

Să privim astăzi la ceice, departe de căminurile lor, făuresc, luptând cu toate grozăviile războiului, un nou destin pentru țară, un nou viitor pentru neam, — și vom vedea de câtă credință au nevoe, de câtă nădejde au trebuință, ca lupta lor să fie încununată cu laurii biruinței.

Ei au pornit să-și desrobească glia cutropită, să refacă altarele dărâmate, să înfrângă în luptă de cruciați pe dușmanii lui Iustus.

Cum vor putea înfrânge trupul, care-ți spune să-l ferești de moarte?

Instinctul cel mai puternic din om e instinctul de conservare, ear pentru a fi erou, trebuie înfrânt acest instinct și să te biruești pe tine.

Această luptă, cu tine și cu dușmanul, nu o poți duce fără o nefermă nădejde, fără o puternică credință în Dumnezeu și în viitorul țării.

Credința îți întărește brațul, nădejdea te face să disprețuiești moartea.

Numai aceluși neam va ieși biruitor din înfricoșatul măcel, ai cărui luptători vor judeca în felul acesta.

Ca să judece așa, luptătorii trebuie ajutați. Cine poate s'o facă dacă nu preotul? El e apostolul lui Dumnezeu și al trăirii în veac, al credinței statornice în destinul neamului și al nădejdi de mai bine.

De aceea preotul are să țină necontentită legătura cu cei plecați. Să-i întărească la orice prilej, să fie prezent, direct sau indirect, pe tot locul. Cuvântul lui să le fie talisman, amintirea lui pavăză, îndemnul lui curaj, în lupta ce o duc.

Cum va ține însă preotul legătura cu cei plecați în război? Ușor, și anume: prin scrisori. O scrisoare la un popas de odihnă face minuni. O scrisoare, a „Părintelui din sat”, e un colțisor din cerul senin lăsat departe, un cuvânt de îmbărbătare pentru un nou șir de încercări.

Se știe că cele mai multe gânduri, ale celor plecați, sunt grijile ce le duc cei rămași acasă: Ce vor face copiii, soția părăsită, părinții bătrâni? Cine-i va sfătui la neștiință, cine le va da ajutor la necaz?

Câtă liniște nu coboară, într'un astfel de suflet sbuciumat, o scrisoare a „Părintelui”, care spune să nu ducă grijă celor părăsiți, căci aceștia se bucură de toată evanghelia grijă a unui urmaș al lui Iustus.

Mi-a fost dat să citec o corespondență a unui preot cu eroii din satul sâmbet. Le scrisese cuvânt de încurajare, amintindu-le pentru ce luptă și făgăduindu-le că se va îngriji de familiile lor. Le mai trimisese și câte o cruciuliță pe care să și-o anine în piept, „ca să-i ferească de primejdii”.

Ce răspunsuri, pline de duiosii și nădejdi au urmat! Scrisori simple, unele din spitale, altele de pe margini de tranșee, din bărci sărăcioase, — și se umeziau ochii citindu-le, atâtea doruri

atâtea nădejdi, atâtea credințe se desprindea din fiecare rând.

— „Luptăm, părinte, vom birui pe ceice și-au bătut joc de Dumnezeu și Biserica, și-au îndrăsnit să ne robească din nou frații, să ne calce din nou glia”, erau cuvintele lor. „Luptăm cu gândul la Dumnezeu care știe necazul nostru și cu ochii la cruciulița ce ne-ai trimis”. „Părinte, în ploaia de gloanțe și în vârtejul morții, noi avem pe năde și în decât pe Dumnezeu din cer și cruciulițele ce ni-ai trimis”...

Promisiunea ce preotul le-ă făcuse, că cei rămași vor fi ocrotiți, i-a impresionat adânc pe toți.

Iată ce câmp de activitate deschide războiul păstorului de suflete, fără să luăm în seamă decât legăturile continue ce trebuie ținute cu cei plecați. Cred că nu poate fi lucru mai util și mai creștinesc, decât să le împărțăm, cel puțin în felul acesta necazurile, să le risipim grijile, luând parte activă la încheierea noului veac, cum luau totdeauna preoții înaintași, la alcătuirea destinului românesc.

Pilda celor câțiva preoți cari, punându-se de acord cu cerințele vremii, au făcut și până acum acest lucru, trebuie urmată, căci altfel ce lucrători vom fi în ogorul lui Hristos, când i-am lăsa în sărăcinie sufletească.

Să nu ne scape nimic de ceea ce se petrece în jurul nostru, pe care să nu aplicăm pecetea duhovniciei noastre. „Vremea trebuie răscumpărată, căci zilele rele sânt”, zice Sf. Apostol Pavel, și preotul trebuie să se știe afla în orice moment în mijlocul evenimentelor și a se face tuturor toată, spre a fi la înălțimea chemării de urmaș vrednic al lui Hristos.

Pr. P. Br.

Chestiuni omiletice

de Preot Ioan Opris

I

Apărarea omiletice

Criza predicii: Exclusivism cultic, Scepticism, Nepregătire, Peticărie, Preotul este dator să predice.

Deși se vorbește relativ destul de mult, trebuie să recunoaștem însă că în viața noastră bisericească se observă o adevărată criză a predicii, caracterizată prin lipsa de roade. Este o „predică în pustiu” cu totul în alt înțeles de cum este vorba la Ioan Botezătorul. Se predică cu același rezultat care s'ar putea recolta de către cineva care ar vorbi nisipurilor toride ale pustului. Și aceasta, în primul rând, pentru că inimile oamenilor sunt pustii de duș, sunt incuiate pentru propovăduirea creștină, iar în al doilea rând, pentru că aceste predici nu sunt alcătuite după toate rândurile învățaturii omiletice. Deci, pe deoparte criza predicii coincide cu criza morală, care sgude astăzi lumea cu o deosebită putere, iar pe de altă parte ea isvoarește din disprețul foarte frecvent și foarte nejustificat față de studiul și mai ales față de practica omiletică.

Există chiar o atitudine antipredicatorială, cu argumente savante, doctorale, în anumite cercuri eclesiastice în care se profesează purismul ortodox excesiv. Predica este pur și simplu desființată în favoarea unui indoelnic și ineficace exclusivism cultic. Orice avânt omiletic este denunțat drept un pericol eterodox. De teama protestantismului predica este surghiunită, neglijată, urmărită ca un ferment de deviere sectară. Ca și când cuvântul ar fi un blestem, lumina o pricină de poticnire și întunecare o metodă de a conserva tezaurul ortodoxiei noastre tradiționale, care în ciuda oricărui staticism, va rămâne pură dinamică și virulentă.

Este just că în virtutea elementului transfigurativ, care petrecesc o boltă de lumină catapetesmele ortodoxiei, cultul

îndeplinește aci o funcție esențială. Totuși cultul nu este suficient pentru complectarea dezvoltării vieții creștine, privită în ansamblul ei. El creiază atmosferă, introduce, înstreunește tainic asupra inimilor, dar nu este un factor integral de educație creștină. Rolul acestuia aparține cuvântului. Lui îi este acordată prin excelență misiunea catehetică. Prin cuvânt s'au întemeiat cerurile și pământul, adică s'a manifestat puterea demiurgică a Dumnezeului și tot prin cuvânt s'a întemeiat între noi împărăția lui Dumnezeu. Predica are rolul de a cuceri inimile pentru această împărăție, de a le „văna” în sens apostolic, de a modela caracterele creștine după statura gigantică a Pedagogului etern, impunând lumii stilul vieții creștine.

Susținătorii exclusivismului cultic nici nu-și dau seama de ce enormă greșală săvârșesc și teoretic și practic și logic. Teoretic, pentru că înfirmă cuvântul sf. Ap. Pavel, care afirmă că „credința vine prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Hristos”; — practic, pentru că îngustează din proprie inițiativă câmpul de mijlocire și acțiune al Bisericii — și logic, pentru că pentru a fi gustat în toată frumusețea, adâncimea și esența lui viu lucrătoare asupra sufletului, cultul trebuie mai întâi să fie bine înțeles.

Norocul Bisericii este că acest soi de savanți ortodoxi sunt mai puțini. Mult mai numeroasă este însă grupa scepticilor. Aceștia disprețuesc sfânta elocință, din pricina desamăgiriilor lor predicatoriale și manifestă un duș cu totul stăruitor de optimismul genuin al creștinismului. Sunt blazații creștinismului, oameni pentru care sarcina preoției este prea grea și jugul păstoriei prea apăsător. Sunt aceia care pleacă dela sofisma descurajantă a unei presupuse înțelepciuni lumești că „Numai cu o rânduneală se face primăvara”.

Dar oare pe timpul Domnului și al Apostolilor răutatea era mai mică decât astăzi? Și totuși o mână de oameni simpli, dar aprinși de zel apostolic, fără să se înspăimânte de uriașul obstacol al păgânătății clocotitoare, au predicat „cu timp și fără timp”, pentru că prin predica lor să se risipească miasma și vrăjile idolești, și peste ruinele templelor deșertăciunii omenești să se înalțe soarele primăvăratic și dumnezeesc al unei vieți noi și autentice.

Este adevărat că minunea răspândirii creștinismului nu s'a făcut prin puterile lor proprii, ci prin darul lui Dumnezeu. Dar cuvântul lor a fost mijlocul prin care s'a comunicat darul dumnezeesc. Dacă predicile noastre de astăzi nu mai sunt atât de bogate în roade ca predicile apostolice, nu este fiindcă darul lui Dumnezeu ar fi pe isprăvite, sau pentru că Dumnezeu l-ar împărțiși cu mai multă sgarcenie decât în primele veacuri ale creștinismului, ci pentru că nu mai trăim în așa fel încât să ne facem vrednici de a fi socotiți niște purtători de Duh Sfânt, niște mesageri în trup ai cerului.

Scepticismul nostru este o dovadă peremptorie că duhul speranței creștine nu locuiește în noi, că zelul apostolic e absent din inima noastră, încălcând regulile elementare de omiletică care se cuprind în noțiunile: muncă și zel creștin. Cel ce este aprins de gândul muncii și de zel nu mai are timp pentru reflexii sceptice și nici motive de desamăgiri predicatoriale. Căci Duhul lui Dumnezeu va fi cu el și-l va întări cuvântul cu putere de sus.

Dar să zicem că și lotul scepticilor este mic. Rămâne falanga uriașă a „nepregătiților”, a celor ce improvizează pururea. Aceștia sunt cei mai mari adversari ai omiletice. Dacă ar vorbi din prisosul inimei sau al științei, păcat n'ar avea. Însă ei nu vorbesc decât din prisosul limbii fără frăi și atunci sunt osândiți.

Mulți dintre predicatorii, din ziua de astăzi, trec direct la elocuțiune, fără nici o altă treaptă mijlocitoare. Pregătirea predicii este aproape inexistentă, fie din lene, fie din prea mare grabă, fie din nepricepere. Intotdeauna demonstrează însă o constantă lipsă de scrupul pastoral. Astfel de predicatori, interpretând tendențios și cu totul ocazional locul de la Măteiu 10, 19—20, se lasă seduși de himera unei in-

spirații facile, pur verbale, în care capriciul momentului hotărăște totul și care de cele mai multe ori duc, dacă nu la rezultate deosebite dezastruoase, cel puțin în doelnice.

Predicarea este o slujbă dumnezeiască, pentru care trebuie să ne pregătim cu toată răbdarea și cu tot simțul răspunderii pastorale de care dispunem. Aceasta pentru că inspirația Duhului Sfânt de care e vorba în versetul de mai sus, nu este dată tuturor muritorilor. Ea este ceva excepțional și constituie apanajul unei vieți superioare, de meditație și rugăciune, de sfințenie și sacrificiu mucenicesc. Inspirațiile Duhului Sfânt isvoresc dintr-o zonă de existență situată dincolo de murmurul deșert al cotidianului, la confiniile existenței angelice, unde sufletul se simte transfigurată de conștiința că este organ al lui Dumnezeu.

Căți dintre noi putem mărturisi fără falsificări fariseice, această sublimă conștiință? Căți coboară pe amvon dela o asemenea zonă de înaltă existență. Majoritatea dintre noi, suflete comune și gregare, nu coborâm, ci urcăm pe amvon, pentru a ne îndeplini o misiune de care nu totdeauna suntem vrednici. De aceea, pentru a ne putea îndeplini slujba pe deplin și fără osândă, trebuie neapărat să facem uz de un riguros îndreptar al vorbirii, care să ne lămurească în fiecare clipă cum să grăim ca să nu stângem duhul și să nu defăimăm proorociile, după cuvântul sf. Ap. Pavel.

Predica nu se confundă cu vorbăria. Când vorbești cu cineva, poți să-i spui ce-ți place, cum îți place. Când predici însă trebuie să spui lucruri de temei, fiecare cu rostul și rândul lui. Căci ținta predicii este dumnezeiască. Prin ea urmărăm un interes capital pentru viața duhovnicească a credincioșilor, mântuirea lor sufletească, zidirea lor, pentru a se putea înălța fără prihană în fața Judecătorului ceresc. De aceea predica trebuie să se supună regulilor omiletice, spiritului de adâncire și rânduială pe care îl impune omiletica.

O ultimă serie de falși ai predicii sunt „petricarii”. Ei blestemă omiletica, fiindcă confundă elaborarea predicii cu căpoceala. Până să confecționeze o predică, foarfecă bucăți întregi din predicile altora, alcătuiind cu greu o halnă pestriță, din petece. O astfel de predică se lucrează greu, chiar foarte greu și reclamă o muncă uriașă, dar zadarnică. O astfel de predică este o făptură chinată și artificială, și elaborarea ei, pentru că înfrânge regulile esențiale ale omiletice, nu adaugă nimic la progresul artei personale a predicatorului.

Predica nu este o canoneală, o fabricație moartă a spiritului, ci este o creație vie, țâșnită din sorgința naturală a duhului creator. Ea este rezultatul unui efort de creație, a unei contemplații, în care spiritul se înalță până aproape de regiunile ametoare ale câmpului de imediata lucrare a inspirației dumnezeiești. În cadrul acestei contemplații regulile omiletice nu sunt menite să îngroape elanul și originalitatea personalității creatoare a predicatorului, ci dimpotrivă, le purifică, le amplifică și le înalță până la sublim.

Toate aceste aspecte ale crizei predicatoriale, mai mult sau mai puțin justificate rațional, dar complet false și nejustificate din uncul și sfântul punct de vedere al adevărului creștin, sunt la dreptul vorbind moduri de sabotaj intern al operei de înălțare și expansiune a duhului creștin, pe care o carte închinată militantismului evanghelic nu le poate ignora. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi nici înfrânt, nici împărțit lumii cu jumătăți de măsură. Trebuie să-i predăm integral ființa noastră, viața noastră, iubirea și jertfa noastră.

Preotul este dator să predice, cu vorba și cu fapta, pentru gloria împărăției celei eterne a lui Dumnezeu. În fața acestui imperativ orice considerent de alt ordin, orice sofismă a înțelepciunii din lumea aceasta — chiar mască teologică având — orice slăbiciune a firii leneșe sau grăbite trebuie să cadă. Semnalul cu rezonanțe veșnice a fost dat. Cuvântul etern valabil

Vizitele și inspecțiunile dlui secretar general Prof. Aurel Popa

— Dare de seamă —

Seria vizitelor și inspecțiunilor, inaugurată și patronată de dl. Ministru Ioan Petrovici, la școlile și bisericile din țară, și-a găsit un răspuns cât se poate de larg la toți colaboratorii d-sale.

Dl. prof. Aurel Popa, secretarul general al cultelor și artelor în zilele de 1—6 August curent, însoțit de dnii V. Brătulescu, directorul comisunii monumentelor istorice, și Atanasescu, arhitectul acestei comisunii, a continuat seria vizitelor și s'a îndreptat către Curtea de Argeș, Pitești, M-rea Bistrița, R-Vâlci, Sibiu, Săliște, Sebeș Alba și Arpaș.

La Curtea de Argeș, a vizitat Biserica Domnească, zidită de Nicolae Alexandru Voevod, la 1350, ca reședință pentru cel dintâi mitropolit al țării, Iacint din Vicina; biserica Brad Brătușani, biserica Olari, biserica Capul Dealului, și în fine marea biserică episcopală dela Argeș, zidită de Neagoe Vodă, iar actualmente și criptă a Familiei noastre Domnitoare.

La episcopie, d-sa a fost întâmpinat de P. S. Episcop Locotenent de Argeș, Emilian Antal, care i-a prezentat situația de fapt a Eparhiei, cu părțile bune și cu neajunsurile ei.

Dela Argeș, dl. secretar general a trecut la Pitești, unde a inspectat schitul Trivalé, ctitorie a mitropolitului mazilit Varlaam, din sec. XVII, silit să părăsească scaunul mitropolitan din cauza participării sale la luptele lăuntrice din țară. La schitul Trivalé se fac astăzi mari reparații, atât la biserica schitului, cât și la schitul însuși.

În următoarea Duminecă dl. secretar a inspectat M-rea Bistrița din jud. Vâlcea, ofelinatul, Seminarul monahal de aici, M-rea de călugări și pe P. S. Episcop la pensie Vartolomeu.

Dela M-rea Bistrița a trecut și a vizitat M-rea Dintr'un Lemn, unde a găsit deasemenea frumoase realizări.

În R-Vâlci, dl. Prof. Aurel Popa a vizitat trei biserici monumente istorice. De aci a trecut apoi la Sibiu. Aici a făcut o vizită oficială I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului. Conducerea Mitropoliei Sibiului poate servi de model sub toate punctele de vedere pentru întreaga Biserică Ortodoxă Română. Marea personalitate a I. P. S. Mitropolit este atât de covârșitoare, încât nu-i ramură de activitate bisericască și spirituală dincolo de munți, în care să nu se simtă în întregime. I. P. S. Sa a știut să se înconjoare de o pleiadă de tineri, pe cari i-a crescut și sprijinit încă de pe băncile Academiei Teologice, i-a trimis la studii superioare în străinătate, iar după reînțoarcerea în țară a așezat pe fiecare acolo unde putea să facă treabă bună, dând astfel fiecăruia posibilitatea materială de trai și cele mai largi posibilități de afirmare pe terenul activității intelectuale și practice. La Academia Teologică I. P. S. Sa are un mănunchi de profesori bine aleși și distinși, cărora le-a pus la dispoziție téascurile tipografiei eparhiale și pentru care nu economisește nici un ban, atunci când

al Domnului a fost pronunțat „Duceți-vă în toată lumea și propovediți Evanghelia la toată făptura”. Iar celui ce adaugă sau scade ceva din porunca aceasta a lui Dumnezeu, i se vor adăuga urgiile scrise în cartea Apocalipsei.

Pentru a preciza în termeni mai preciși vina nepredicării, sf. Vasile cel Mare decretează următoarele: „Cui i s'a încredințat slujba de a învăța și el va lipsi dela binevestire, unul ca acela să se socotească întocmai ca un ucigaș de oameni”.

este vorba să le aducă din străinătate ultimile noutăți apărute în specialitate. Și profesorii aceștia tineri, în frunte cu rectorul lor, Păr. D. Stăniloae, lucrează intens, întreținând aproape exclusiv seria Teologică și Pedagogică a publicațiilor Sf. Mitropolii și dând la iveală lucrări personale de o valoare necontestată.

La Săliște dl. secretar a fost întâmpinat de protopopul Dr. Dim. Borcea și de preoții Isac și Flucș. Atât din raportul care i s'a dat aici, cât și din ceea ce personal a observat, d-sa a putut constata că și aici reprezentanții Bisericii ortodoxe lucrează cu multă temeinicie.

La Sebeș-Alba, d-sa a fost întâmpinat de protopopul Dr. Vasile Oana și de fostul prefect Dr. Ioan Cușuta. Și aici a constatat aceeași vrednicie la slujitorii Bisericii.

În fine, dl. secretar a vizitat Arpașul, comuna sa natală, inspectând lucrările de reparație ale Bisericii și școlii. Lucru pe care l-a mai făcut și altădată.

Ca încheiere se poate spune că Biserica strămoșească este astăzi, ca totdeauna, prezentă în frământările cele mari ale neamului, lucrând fără odihnă la crearea și menținerea conștiinței că toată suflarea românească ortodoxă alcătuiește marea front dela vatră, front care trebuie să-și împletească suferința și bucuria laolaltă cu celalalt front, care înaintează victorios, acolo departe de țară, dar numai pentru țară, pentru sfințele și veșnicile ei drepturi și pentru credința de totdeauna a strămoșilor noștri. Pr. O. N. C.

Apel

Moartea prematură a prof. Horia Teculescu, odată cu regretele unanime și dureroasa pierdere a unui vechi luptător al Bisericii și Neamului, a adus cu sine datoria cinstirii pomenirii lui veșnice, prin ridicarea unui bust.

Imortalizarea figurii lui în bronz, constituită temeiul pilduitor al unei vieți ce a știut să se dăruiască din belșug, pentru tot ce a fost folositor de aproape lui,

Bustul lui Horia Teculescu se va ridica în Sighișoara.

Prieteni și admiratorii mult regretatului profesor s'au constituit într'un comitet de inițiativă, în frunte cu P. C. prot. Emilian Stoica, și apelează către toți ceice l-au cunoscut și apreciat, să contribuie cu obolul lor la augmentarea fondului necesar ridicării bustului.

Comitetul școlar al Liceului „Principele Nicolae”, din Sighișoara, a deschis această colecție cu suma de 25.000 Lei.

Contribuția fiecăruia se va trimite prin poștă sau alte căi, Băncii Naționale a României, Sucursala Sighișoara, cu mențiunea: „pentru bustul lui Horia Teculescu”.

CĂRȚI ȘI REVISTE

„Viața Ilustrată”, revistă de familie, apare lunar cu binecuvântarea P. S. S. Episcop Nicolae. Cluj, Abonamentul 450 Lei. — Nr. 6. În acest număr: Dinu Pajură: Pomenirea lui Caragiale, Prot. Ion Goron: Panteismul, Eugenia Mureșan: Werner Sombari, C. Mureșanu: Michel Angelo, Pr. Aug. Faur: La mănăstirea din Rohia, Iosif Morușan: Doamne. — Urmează o bogată cronică literară și actualități edificatoare. Coperta e împodobită de clișeu: poartă românească din Ardealul de sus.

INFORMAȚIUNI

Marea șezătoare literară din Sibiu, ținută Duminecă, și pusă sub patronajul I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, s'a desfășurat ca un călduros omagiu, adus jertfei armatelor noastre care își fac sfânta datorie împotriva hoarelor din stepile rusești. Festivitatea din sala „Corso” s'a inaugurat, — de față fiind „tot Sibiul”, — prin executarea imnului regal român, a imnului german și a imnului național, din partea orchestrei militare. Cuvântul de deschidere l'a spus dl. Lăzărescu, directorul ziarului „Citadela” care a organizat serbarea. A cuvântat apoi dl. general Georgescu-Plon despre „Unitatea națională”, drept garanție a ființei și a puterii românești. Pagini, de mare frumusețe literară, au citit după această prozatorii și poezii de seamă ai neamului, dnii: R. Ganea, P. Șuvăgău, I. Dobridor și Grigore Popa, directorul ziarului „Țara”. „Hora unirii” și marșul „La arme” au închetat șezătura în mijlocul unei nesfârșite în-suflețiri.

Din alte eparhii. Foala oficială a Eparhiei Hușilor, *Cronica Hușilor*, vestește în numărul său recent, înfăptuirea unui gând luminos al Prea Sfințitului Episcop Grigore, care a ținut ca eparhia sa, alături de alte eparhii, să-și instaleze o tipografie proprie, a eparhiei Hușilor, și să o rânduească cu cea uai mare grijă lângă reședința sa. Cu această frumoasă realizare, P. S. Episcop Grigore trece în șirul ierarhilor ortodocși cărturari, cari își împlinesc deplin misiunea de a da preoților și altor sprijinitori de cultură ai eparhiei indemn la muncă prin gralul slovelor din noua tiparniță bisericască.

Ardeleni în Chișinău. Gazeta Raza din Chișinău comunică: Un fapt mai mult decât îmbucurător este că golul lăsat în Chișinău de jidovii cari au plecat, se completează de elementul românesc din toate ținuturile țării, — astfel, din Ardeal au venit la Chișinău, până în prezent, mai mult de 400 de români.

Vechea bancă „Albina” din Sibiu deschide subscripție pentru o nouă emisiune de acții, în scop de a spori capitalul social la 150 milioane de lei. Acționarii pot opta, până la 30 Sept. a. c., de fiecare două acții vechi, câte una nouă, à 500 Lei. Prețul acțiilor se varsă în 2 rate. Acțiunile neoptate se pun la dispoziția vecilor acționari, ear cele nesemnate se pot distribui și neacționariilor.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă 30 August 1942 servesc: Prot. stavr. Emilian Cioran, Mih. Neagu și dir. Dumitru Călugăr; diaconii Ioan Circov și Alexandru Popa. Predică: Preot Prof. Zosim Oancea. După masă la ora 4, predică la Oastea Domnului, diaconul Simion Macarie.

Nr. 9402—1942

Aviz oficial

Aducem la cunoștința candidaților la preoție, că Marele Stat Major, interpretând noua Lege a recrutării, prin adresa Nr. 71470 din 13 August 1942, trimisă Onoratului Minister al Culturii Naționale și Cultelor, a făcut cunoscut, că tinerii candidați la preoție pot fi hirotoniți înainte de data încorporării contingentului 1943—1944 (1 Octomvrie 1942).

După aceasta dată nu vor mai putea fi admiși la hirotonire decât candidații, cari vor face dovada, că au satisfăcut serviciul militar.

Sibiu, la 21 August 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Judecătoria de pace rurală Nocrich
secția cărților funduare

Nr. 235—1942 c. f. (68) 1—1

Extract din publicațiune de licitație

In cauza de executare făcută de urmăritoarea Banca Agronomilor S. A. Agnita contra urmăritei Tatu Anisia născ. Popovici

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește porțiunile din imobilul situat în comuna Alțina circumscripția judecătorească de pace rurală Nocrich cuprînse în c. f. a comunei Alțina Nr. coalei c. f. 2024 Nr. de ordine A+1 Nr. top. 144, 145 casă Nr. 44 și curte în valoare de 100.000 lei cu prețul de strigare de 75.000 lei pe lângă menținerea dreptului de uzufruct viager în tabulat sub C. 4, 7—8 pentru încasarea creanței de 20.000 lei capital și accesorii.

Licitația se va ținea în ziua de 6 Octomvrie 1942, în casa comunală a comunei Alțina.

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât două treimi din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze, sunt datori să depoziteze la delegatul judecătorească 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX 1881 § 21 legea LX 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare, este dator să întregască imediat garanția, fixată conform procentului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI, 1908)

Data în Nocrich, la 27 Iunie 1942.

Conducător c. f.: Judecător:
ss. N. Balaban Dr. V. Pascu

Pentru conf.:
Balaban

Nr. 481—1942 (69) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Săcămaș cu filiile Ohaba, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Folosirea sesiunii parohiale de 8 jug. 1200 st. pătrați, din care 1/2 fânaș, iar 1/2 arător.
3. 20 m. c. lemne de foc din pădurea Bisericii (tăiatul și transportul îl privește pe paroh).

4. Până la transformarea fostei școli confesionale în casă parohială, parohia se va îngriji de locuință preotului.

5. Câte 20 l. grâu dela fiecare familie din filii.

6. Folosirea cimitirelor din materă și filii.

7. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ort. rom. al Dobrei în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 30 Iulie 1942.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Dobrei în înțelegere cu Consiliul parohial din Săcămaș

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Nr. 9030—1942.

Aviz oficial

Personalul bisericesc (consilieri, pro. topopi, parohi, capelani, diaconi și cântăreți), care până la data de 31 Martie 1943, împlinesc termenul pentru gradația I-a, II-a, III-a și IV-a de vechime, va înainta cerere timbrată cu 10 lei la Consiliul nostru arhiepiscopal până la cel mai târziu 1 Octomvrie 1942, solicitând aprobarea gradației la care este îndreptățit.

Ceice nu vor cere gradațiile de vechime până la acel termen, pierd dreptul la gradația convenită pentru bugetul anului financiar 1943—1944.

Știu, din ședința secției bisericești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 11 August 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 92—1942 (71) 1—1

Publicațiune de licitație

Pentru edificarea casei parohiale din comuna Leșnic, județul Hunedoara, publicăm licitație, cu oferte închise și sigilate pe ziua de 8 Septemvrie a. c., ora 15 la oficiul parohial.

Planul, devizul și caietul de sarcini se pot vedea la oficiul parohial din Leșnic.

Concurenții vor înainta, deodată cu ofertele închise și sigilate, și o garanție de 5% din valoarea devizului în numerar sau efecte de stat, și nu vor putea preținde spese de deplasare.

Nu vor fi admiși la licitație numai antreprenorii autorizați.

Contractul se va încheia imediat după licitație, și toate actele de licitație sunt valabile pentru antreprenorul cărui l sa adjudicat lucrarea numai după aprobarea Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc.

Leșnic, la 25 August 1942.

Pr. Mihai Pepenariu

Nr. 325—1942 (62) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Blăjeni-Grosuri, din protopopiatul Zaránd, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile:

1. Salar dela Stat.
2. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de încuviințarea de candidare a Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, — se vor înainta Oficiului protopopesc al Zarándului—Brad, — în termen.

Concurenții se vor prezenta cu prealabila încuviințarea a Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare, în parohie, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 24 Iulie 1942.

Oficiul protopopesc ort. român al Zarándului—Brad.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 8601—942 3—3

Concurs din Oficiu

Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru întregirea următoarelor parohii de clasa a treia nou bugetate și anume:

1. Băgaciu, cu filia Românești din protopopiatul Târnava,
2. Dobra—Jina, din protopopiatul Sebeș,
3. Tohanul vechiu, din protopopiatul Bran.

Cererile de concurs, timbrate în regulă, vor fi înaintate la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi, aceste parohii prin numire.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 11 August 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 212—1942

(70) 1—3

Nr. 522—1942

(66) 2—3

Concurs repețit

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Bobohalma, protopopiatul Târnava, se publică concurs repețit cu termen de 30 zile, dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială de 32 jugăre pământ arător și fânaș.
3. Grădina bisericii în mărime de 1 jugăr.
4. Cimitirul bisericii în mărime de 1/2 jugăr.

5. Locuință deplin corespunzătoare, închiriată și plătită de Consiliul parohial.

6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Târnavei în termenul indicat. Totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie cu prealabila învoire a oficiului protopopesc în vreo Duminecă sau sârbătoare, spre a cânta la strană și a predica, eventual a servi la sf. altar și a face cunoștință cu poporul.

Târnăveni, la 28 Iulie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Târnavei în înțelegere cu consiliul parohial ortodox român din Bobohalma.

Gheorghe Oprean
protopop

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Folt, din protopopiatul Geoagiului, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela publicarea în Telegraful Român.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu toate dependențele economice necesare.
3. Sesiune parohială 6 jug. 1419 st. p. arător.

4. Folosirea cimiterului de 1200 st. p.

5. Dreptul la o parte lemne din pădurea comunală și la o parte lemne din pădurea compozesoratului.

6. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, împreună cu încuviințarea de-a candida dela Înalt Prea Sfințitul Mitropolit, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc concernent.

Candidații se vor prezenta în parohie — după încunoștințarea protopopului — într'o Duminecă sau sârbătoare, pentru a se face cunoscuți credincioșilor.

Geoagiu, la 25 Iulie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial din Folt.

Teodor Glodeanu
protopop

„ALBINA” institut de credit și de economii, Sibiu

Prospect de emisiune

În baza autorizării adunării generale extraordinare a acționarilor Institutului de credit și de economii „ALBINA” Sibiu, ținută la 21 Martie a. c. și în conformitate cu art. 6, alin. 2 din nolle Statute votate în aceeași adunare generală extraordinară, subsemnatul Consiliu de administrație deschide prin aceasta subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului social dela: Lei 100.000.000.— la Lei 150.000.000.—

Noua emisiune se face în următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul să opteze cel mai târziu până la data de 30 Septemvrie 1942 pentru fiecare două acțiuni vechi à 500 Lei, câte una emisune nouă, cu prețul de Lei 500.—.

2. Prețul acțiunilor se va vărsa conform articolului 9 din Statute în 2 rate și anume:

50% = Lei 250.— de acțiune la subscriere;

50% = „ 250.— „ „ până la 30 Noemvrie 1942.

Față de acționarii cari nu vor achita vărsămintele la termen, se vor aplica dispozițiunile art. 10 din Statute, de următorul conținut:

„La emisiuni viitoare, pentru acționarii cari n'au achitat vreun vărsământ la termenul stabilit de Consiliul de administrație, se fixează

„prin publicare în conformitate cu art. 4 un nou termen de 45 zile,

„Dacă nici până la expirarea acestui termen nu se vor face vărsăminte rezervate, atunci sumele plătite cad în folosul societății (fondul de rezervă), iar titlurile acțiunilor se anulează și sub aceeași nume se emit alte titluri. Anularea se publică.

„Pentru vărsăminte, cari nu s'au făcut, se plătesc dobânzi de întârziere, cu etalonul fixat prealabil de Consiliul de administrație.”

3. Pentru anul 1942 acționarii vor beneficia după vărsămintele făcute de o dobândă de 5% pro rata temporis, iar cei cu plăți întârziate vor avea să plătească 7% după ratele restante.

4. Acțiunile noi vor beneficia de dividendă începând cu anul de gestiune 1943.

5. Acțiunile neoptate de vechii acționari până la 30 Septemvrie 1942, se vor pune la dispoziția vechilor acționari în proporție cu vechile acțiuni ce posedă, iar cele rămase nesemnate, se vor putea distribui și neacționarilor.

Rata primă la acțiunile astfel distribuite se va plăti cel mai târziu la 15 zile socotite dela data avizului dat de institut, iar rata a doua până la 30 Noemvrie 1942.

6. Pentru exercitarea dreptului de opțiune, trebuiesc prezentate acțiunile fără coala de cupoane.

7. Ca locuri de subscriere și vărsăminte se designază: sediul central din Sibiu și sucursalele Brașov, București, Lugoj, Mediaș, Târnăveni și Timișoara.

8. Pentru subscriere la noua emisiune se va folosi declarațiunea anexată acestui prospect.

Sibiu, 31 Iulie 1942.

Consiliul de administrație

67 2—2